

Debech měla koňa,
sama bech s řém jela,
aspoň bech viděla,
kde bech zahynula.

A zahynu-li já,
zahyneme vobá,
jenom nás položte
do jedneho hroba.

Do jedneho hroba,
do jedné trohlíce,
bodó vo nás plakat
bestrcké děvčice.

238. FIALA, OŘEŠÍ

481.

Erb. I. 71. Zp. I. 146. 151

Če-rve-ná, mo-drá sí-a-la, kdes ju, pa-nen-ko, tr-ha-la, kdes ju, pa-nen-ko, tr-ha-la.

Červená, modrá fiala,
[: kdes ju, panenko, trhala? :]

Trhala sem ju na lóce,
zabolelo mě mé srdce.

Utrhla sem jí kytečku,
tobě, synku, za čepičku.

Trhala jsem ju na mezi,
je tam fialy, až leží.

Utrhla sem jí próteček,
tobě, synku, za klobóček.

482. Jiné čtení

Červené, modré ořeší,
kdo mně srdečko potěší?

Zarmútí mně ho ledakdo,
potěsil by ho, nemá kdo.

Potěsil by ho Janíček,
ale mu nedá tatíček.

483. Podobné čtení svatební

Od Příbora

Ořeši, moje ořeši,
hdož mně srdečko potěší?

Ach, potěš mi ho sam, Bože,
dy už maměnka němože.

O, hdyby ona věděla,
potěšil by mne musela.

Zarmuti mi ho leda hdo,
potěšiti ho něma hdo.

Už moja mati tvrdo spi,
o mojem veselu něvi.

239. NEVĚRNÁ

484.

Ze Šlapanic a Dřevohostic. Zp. I. 143. 229. Erb. I. 80

Červená růžičko, proč se ne-ro-zví-jáš? Falešný synečku, proč k nám ne-cho-di-váš, proč k nám ne-cho-di-váš?

Červená růžičko,
proč se nerozvíjáš?
Falešný synečku,
[: proč k nám nechodíváš? :]

Jako dvá holubi,
jako dvě hrdličky,
dávali sme sobě
falešné hubičky.

Až bude ohláška
na vážanské fáře,
až nám ten pan falář
štóló ruce sváže.*)

»Dybych já k vám chodil,
ešče bys plakala,
červeným šátečkem
oči utírala.«

Falešný šohaju,
jako falešný klíč,
neodemkneš ty mně
mého srdečka víc.

Až ručenky sváže,
až nás spolu sezdá,
teprv budu věřit,
že budu žena tvá.

Proč pak bych plakala,
dyž mě nic nebolí?
Milovali sme se
jako dvá holubi.

Falešný šohaju,
falešná tvá láska,
nebudu ti věřit,
až bude ohláška.

*) Až bude ohláška
na šlapanské fáře,
tenkrát budu říkat
tvému bratru švagře.